

fens Valg"; jeg veed ikke, hvad man svarede; men Kjømanden yttrede umiddelbart derpaa: „ja, Du kan faae min Stemme for 1 Mk.“ Landmanden indlod sig naturligtvis ikke i mindste Maade derpaa; der stod, saavidt jeg veed, nogle Sjovere fra Byen og horte paa denne Samtale. De gik viedlkkeligt op paa Raadhuset, hvor Valget foretoges, og meldte dette; og denne rapporterede Samtale er, saavidt jeg veed, Aarsagen til, at det Hele er fremkommet.

Krieger: Ja, det meget ærede Medlem, som nu havde Ordet, behøvede vist ikke for sin Skyld at give den Oplysning; thi vi have lært den ærede Rigsdagsmand saa godt at kjende, at der aldeles ikke behøves nogen Forklaring i denne Retning; at han selv har Lyst til at give den, er Noget, man ikke kan tage ham ilde op; men jeg siger, det er ikke Sagen. Sagen dreier sig jo om denne Henvisning, og jeg kan ikke nægte, at jeg fremdeles maa gjøre den Indsigelse imod det ærede Udvalg, som jeg for nævnte, at, da det forøvrigt har begrundet sin Henvisning, saa er det mig noget misligt, at her ingen Begrundelse er, fordi netop den Begrundelse, der fandtes i Betænkningen, var mig uklar. Dersom Meningen er at henvise Sagen til Justitsministeriets Overveelse, og Justitsministeren for Amtmandens Bedkommende Intet har at indvende, saa har jeg forsaavidt heller ikke det Allermindste at indvende; men dersom det Hele skal staae ganske uklart, saa kan jeg ikke Andet end have nogen Tvivl om Rigtigheden af Henvisningen; der foreligger jo nemlig her en Retshandling, og jeg seer ikke ret, hvad det er, Udvalget har foreslaaget, om det vil have, at der skal foretages Noget med Hensyn til det Vidneforhør, som er optaget. En ganske anden Sag er det, dersom man udtrykkeligt havde sagt, at man ønskede, at Forhøret skulde gjøres til Gjenstand for Prøvelse ved høiere Ret, saa vidste vi, hvad Sagen dreiede sig om, og jeg troer, at vi fortrinsvis bør være os selv bevidste, hvad vi i denne Sag ville, netop fordi vi have med en Retshandling at gjøre; da det er enkelte Mænd, som have foranlediget den, saa er det Spørgsmaalet, om enkelte Mænd kunne bevirke Retshandlingens Prøvelse ved høiere Ret, eller om

det maatte skee ved offentlig Foranstaltning. Det er et Punkt, jeg gjerne vilde, at Thinget skulde have en klar Mening om, inden Afstemning fandt Sted.

Ordføreren: Ja, jeg havde tænkt, at Sagen skulde henvises til Justitsministeriet, for at det kunde betyde Amtmanden, at hans Fremgangsmaade var urigtig, ved at have udstedt en Constitution i saa tvivlsomme Udtryk, at den har foranlediget den constituerede Dommer til at optage et inquisitorisk Forhør i et Ellselde, hvor intet inquisitorisk Forhør burde være optaget, og dernæst, at Justitsministeren kunde foranstalte dette Forhør indanket for Overretten, for der at kjendes ufterrettelig at være, og for at Sattedommeren eller den constituerede Dommer kunde drages til Ansvar for sin Fremgangsmaade.

Justitsministeren: Det forekommer mig, at, uagtet de Udtryk, der ere brugte i den sidst oplæste Constitution — det vil jeg gjerne indrømme, — ikke ere ganske heldige, saa vil dette dog neppe kunne foranledige en saadan Fremgangsmaade, som af den ærede Ordfører er foreslaaet. Det er af Indenrigsministeren oplyst, at hele Undersøgelsen er foregaaet paa Requirerernes egen Bekostning, altsaa foretaget som Retsforhør i en privat Sag. Dersom Noget finder sig derved forurettet, saa maatte det dog vist være af den Forurettede selv, at en saadan Paaanke skulde skee, og ikke fra det Offentliges Side. Det forekommer mig, at det eneste Resultat, som Sagens Henvisning til Justitsministeriet kunde medføre, vilde være, at Amtmanden fik en Bestydning om, at de Udtryk, han havde brugt, ikke havde været heldige, men havde foranlediget den constituerede Underdommer til at bruge en Fremgangsmaade, som ikke af de Bedkommende, der begjerede Constitutionen, var tilstgøt; men, om det ærede Thing vilde finde sig foranlediget til at henvise en Sag, som dog ikke indeholder en større Grund til Anke, til Justitsministeriet, det maa jeg ganske henstille til det ærede Thing. Jeg skal kun endnu tillade mig en Bemærkning i Anledning af hvad den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te District (Jespersen) har yttret, nemlig, at jeg seer ikke, at der i denne Sag fore-